

Bună ziua tuturor,

Am primit multe e-mailuri în care sunt întrebat dacă Satana se duce la Dumnezeu pentru a obține permisiunea de a aduce încercări și necazuri în viața noastră. Oamenii întreabă despre Iov 1, unde Satana și Dumnezeu au avut o discuție despre omul Iov. De asemenea, ei pun la îndoială afirmația lui Isus din Luca 22: 31-32 că Satana a dorit să-l cearne pe Petru ca pe grâu.

Oare Satana primește permisiunea lui Dumnezeu de a ne tulbura (având acces direct pentru a face acest lucru)?

Această serie se referă la acea conversație dintre diavol și Dumnezeu, dacă ea există în zilele noastre, pentru ca noi să înțelegem strategiile diavolului.

Regula de interpretare a Bibliei: Noi interpretăm Vechiul Testament prin ochii Noului Testament.

Două versete principale ne interesează în această discuție: Iacov 1: 13 și I Corinteni 10: 13, în ordine.

„Nimeni să nu spună, când este ispitit, încercat sau încercat, că Dumnezeu îi face acest lucru. Căci Dumnezeu nu este ispitit de rău și nici El nu ispitește, nu încearcă și nu încearcă pe nimeni (cu răul).” (Același cuvânt grecesc este tradus prin ispitire, încercare, testare).

„Nu există nicio ispită, încercare sau testare care să ți se întâmple ție, ci ceea ce este comun tuturor. Dar credincios este Dumnezeu (Tatăl), care nu va îngădui să fiți ispitiți, încercați sau încercați

dincolo de ceea ce sunteți în stare să suportați. Ci, când va veni ispita, testul sau încercarea, va face o cale de scăpare pentru ca voi să o puteți suporta.”

Aceste două pasaje sunt puncte de ancorare pentru înțelegerea noastră.

În primul rând despre Iacov 1: 13. Este o trăsătură de caracter a lui Dumnezeu pentru toată veșnicia. Dumnezeu nu este testat/tentat/cercat de rău.

Dumnezeu testează, dar nu cu răul, pentru că El nu este ispitit de rău. De ce se întâmplă acest lucru? Pentru că El nu are un trup fizic. Ispita necesită un corp fizic pământesc pentru a fi ispitit. Isus a devenit om și a fost ispitit, dar Tatăl nu a experimentat niciodată ce înseamnă să fii obosit, flămând, să trebuiască să mergi la baie, ispite sexuale, ispite alimentare, situații care Îi cer să aleagă între bine și rău - El este dragoste, bucurie pace și așa ceva - El nu a fost niciodată ispitit.

Așa că ne uităm la Vechiul Testament, cum ar fi Iov 1, care ne vorbește despre o conversație între Satana și Dumnezeu, înțelegând că orice ar spune Satana pentru a încerca să-l stârnească pe Dumnezeu împotriva lui Iov, are un efect absolut zero. El nu a fost ispitit câtuși de puțin pentru a-i aduce răul lui Iov.

Acum, I Corinteni 10: 13. Acesta afirmă că rolul lui Dumnezeu este acela de protector și limitator al planurilor lui Satana. Acest lucru afirmă că Dumnezeul care nu este niciodată ispitit de rău, atunci când un test, o încercare sau o ispită intră în viața noastră, El limitează ceea ce poate face Satana și ne va face o cale de

scăpare! (Este același cuvânt „ispită” de aici care este folosit în Iacov 1:13, așa că știm că autorii vorbesc despre aceleași lucruri).

Rezumat: Dumnezeu nu ne pune la încercare cu răul, iar El va interveni pentru a limita orice încercare, încercare sau ispită la ceea ce putem face față, Și ne va găsi o cale de scăpare.

Când Barb și cea mai bună prietenă a ei, Margaret, aveau 5 ani (vara anului 1963), mamele lor le dădeau bani și mergeau prin cartierul lor până la un magazin. Era puțin mai mult de o jumătate de milă (1 km). (Margaret este încă o bună prietenă).

Chiar de cealaltă parte a unei intersecții cu semafor era magazinul. În 1963, avea o fântână de sucuri, cabine pentru a mânca înghețată și sandvișuri și era condus de un singur om, proprietarul. Cumpărau un sandviș, o pungă de chipsuri, o băutură răcoritoare și banii rămași pentru o bomboană. Astăzi, mulți ar crede că a fost o prostie din partea mamelor să permită astfel de plimbări regulate pentru fiicele lor.

Când Barb și cu mine ne-am căsătorit și aveam și noi băieți, ea a fost îngrozită când și-a amintit că mama ei îi dăduse o asemenea libertate la vârsta de 5 ani! A întrebat-o cum a putut face asta!

Mama ei i-a răspuns că, în primul rând, era vorba de antrenament, deoarece urma să meargă pe jos la școală pentru prima dată în viața lor, începând cu toamna aceea. În al doilea rând, i-a spus că nu era niciodată singură, pentru că mama ei avea prieteni de-a lungul traseului lor, fiecare dintre ei chemând-o pe măsură ce fetele treceau pe lângă ei.

Brusc, Barb și-a amintit că bărbatul care conducea magazinul vorbea cel mai adesea la telefon când ajungeau la semaforul de pe partea opusă a intersecției. Închidea telefonul și ieșea în fața magazinului pentru a le saluta pe fete și a le ajuta să traverseze strada aglomerată. În tot acest timp, și-a dat seama că mama ei o supraveghea și avea oameni desemnați să le ghideze pe drumul lor, dar necunoscuți de copii.

Acest lucru este similar cu pregătirea noastră. Tatăl nu ne părăsește, dar are îngeri pe tărâmul Său și oameni pe tărâmul nostru pe care îi folosește pentru a ne conduce pe cale. El nu ne pune la încercare cu răul. El ne testează însă cu deciziile pe care le avem în față. Isus i-a cerut tânărului conducător bogat să-L urmeze - decizie. Un om a vrut să-L urmeze pe Isus, dar mai întâi a vrut să-și ia rămas bun de la familia sa - decizie. Marta s-a certat cu sora ei, Maria, pentru că ea slujea în timp ce Maria stătea - decizie. Așa creștem.

Dar El nu ne pune niciodată la încercare cu răul, ci doar ne călăuzește pe cale, gata să intervină pentru a pune limite sau a opri orice are în minte cel rău, Și ne face o cale de scăpare.

Acum, despre acea conversație dintre Satana și Dumnezeu din Iov 1 - pentru săptămâna viitoare!

Până atunci, binecuvântări,

John Fenn

cwowi.org și trimiteți-mi un e-mail la cwowi@aol.com

Bună ziua tuturor,

Am schimbat această serie în 4 părți în loc de 3 părți. Ca urmare, vom acoperi o zonă din NT în această săptămână și vom intra în lov săptămâna viitoare. Acest lucru pune bazele pentru asta.

Am stabilit că Satana se află pe pământ ispitind, testând, încercând oamenii.

El vine să fure, săucidă și să distrugă, a spus Isus. Tatăl nu este ispitit/testat/încercat cu răul și nici nu ispitește/testă/încearcă cu răul. Totuși, El pune limite la ceea ce poate face Satana și ne face o cale de scăpare. (Ioan 10: 10, Iacov 1: 13, I Corinteni 10: 13)

Înțelegând că Dumnezeu nu este ispitit de rău, înseamnă că, prin urmare, El nu-i acordă permisiunea. În schimb, El limitează ceea ce poate face Satana, înseamnă că Satana ar putea face mult mai mult decât îi este permis. Isus a spus că el vine „doar ca să fure, săucidă și să distrugă”.

De câte ori ne-am dat seama că Satana ar fi putut să neucidă, dar nu a făcut-o? De câte ori ne-am gândit că, dacă nu ar fi fost Dumnezeu, am fi fost morți, în închisoare sau am fi trăit o viață pierdută și plină de păcate? Da, Satana ar fi putut să ne facă și ar putea chiar și astăzi să ne facă mult mai multe, dar Tatăl nostru i-a pus limite lui Satana de-a lungul vieții noastre. El a limitat întotdeauna testele/probele/ ispitele la nivelul, dar nu peste punctul în care noi am fost capabili să le facem față. Și întotdeauna face o cale de scăpare.

Chiar și în Matei 24: 22, Isus vorbește despre faptul că El se va întoarce pentru a scurta acele zile, deoarece, dacă va fi lăsat să continue, nimeni nu va supraviețui. Deci, chiar și la sfârșit, El limitează ceea ce poate face Satana omenirii.

Satana nu cere permisiunea

A sugera că Satana vine la Tatăl nostru pentru a obține permisiunea de a ne ispiti sau de a ne încerca, îl transformă pe Tatăl într-un ipocrit pervers. El nu poate spune că ne iubește și că nimic nu ne poate despărți de El și că ni-L poate da pe Hristos în noi, pe de o parte, și apoi să se coordoneze cu dușmanul nostru de moarte pentru a aduce moarte și distrugere în viețile noastre, pe de altă parte. Nu! El nu binecuvântează cu dreapta și blestemă cu stânga!

Tatăl revarsă har în duhul nostru, în viața noastră, protejându-ne de amenințări necunoscute nouă. Nu vom ști niciodată în această parte a cerului despre șoferul beat care se îndrepta spre noi și care a fost tras pe dreapta de un polițist chiar înainte de a vira spre noi. Nu aflăm niciodată despre podeaua udă din baia de la serviciu care a fost uscată de omul de serviciu chiar înainte ca noi să vrem să o folosim și am fi alunecat și ne-am fi rănit. De câte mii de ori am fost cruțați, cunoscuți doar de Tatăl nostru?

Isus, Satana și cernerea lui Petru

Isus a spus în Luca 22:31-34: „Simone, Simone, Satana a vrut să te cernă ca pe grâu. Dar Eu m-am rugat pentru tine ca să nu-ți lipsească credința. Și când te vei converti, să întărești pe frații tăi'.

Atunci Petru a zis: 'Doamne, sunt gata să merg cu Tine în temniță și la moarte'. Și El a spus: „Îți spun, Petru, că până nu va cânta cocoșul, te vei fi lepădat de Mine de trei ori”.

Cuvântul „doresc” înseamnă „a preda pe deplin” (Petru). Dumnezeu nu este ispitit să îl predea pe Petru, nici de vreo dorință de rău pe care o are Satana. Dumnezeu a limitat implicarea lui Satana în viața lui Petru.

(Există totuși o cale prin care oamenii se pot preda lui Satana la voia lui: Pavel a scris în II Timotei 2: 25-26 oameni prinși în certuri și păreri susținute până la certuri. El a spus că „sunt luați prizonieri de Satana, după voia lui...”. Ce lucru îngrozitor să îți se întâmple ție însuși! A fi în ceartă deschide o persoană pentru a fi luată captivă de Satana după voia lui. Wow....fugi de la ceartă!)

Privește înapoi la orice provocare din viață care te-a adus în fața unei decizii majore: O confruntare la serviciu, o criză morală în care te-ai trezit făcând ceva ce ai jurat că nu vei face niciodată. Ceva care implică frica de om și alegerea de a recunoaște o faptă greșită sau de a minți sub presiune. Peter s-a pliat. Dar și-a revenit, nu și-a pierdut niciodată credința în Domnul, dar a negat că Îl cunoaște.

Petru a fost defect de la început

Vedem un personaj imprevizibil și instabil, cu orice număr de domenii în care Satana ar putea să-l fure, să-l ucidă și/sau să-l distrugă. Răspunsul lui Isus la cunoașterea planurilor lui Satana a fost să se roage pentru Petru, ca credința lui să nu cedeze, și rugăciune pentru viitorul lui, ca el să întărească, după aceea, pe frați. Isus nu a văzut în negările lui Petru un eșec al credinței sale, ci mai degrabă o problemă de caracter în Petru.

Isus nu poate trece peste voința lui liberă pentru a-l face să nu-L nege. Ceea ce putea face Isus este să se roage pentru Petru, ca prin cernere să învețe și să crească din această experiență.

În Faptele Apostolilor 27:10, Pavel este prizonier la Roma pe o corabie,

El le spune că și-a dat seama că, dacă vor pleca, vor pierde corabia, încărcătura și viețile lor. Aceasta a fost o revelație a planului lui Satana de la Tatăl - foarte des Tatăl dezvăluie planul lui Satana și noi, din ignoranță, îl muștrăm pe Duhul Sfânt crezând că, deoarece este un lucru negativ, nu poate fi de la Dumnezeu.

Dar Pavel a perceput că Dumnezeu îi arăta că vor pierde corabia, încărcătura și viețile lor dacă vor continua. După mult post și rugăciune pe marea învolburată de furtună, un înger a stat lângă Pavel și i-a spus că Dumnezeu i-a cruțat pe toți oamenii (276 dintre ei), deși tot vor pierde încărcătura și corabia. De asemenea, Pavel a fost instruit că vor eșua pe o insulă și că trebuie să rămână cu corabia până când aceasta va începe să se destrame pentru ca toți cei 276 să fie cruțați. (Întotdeauna există condiții pentru har). (v21-31)

În acest caz, Satana a încercat să-l ucidă pe Pavel, dar Dumnezeu a pus limite: El le-a dat tuturor celor 276 viața, și le-a dat instrucțiuni cum să supraviețuiască. Chiar mai bine, odată salvați, Dumnezeu a vindecat un lider de pe insulă și mulți au fost salvați. Ce ziceți de asta pentru a limita planul inițial al lui Satana de a-l ucide pe Pavel!

Uitați-vă la acele vremuri: Unde a avut dușmanul acces în viața ta? Prin intermediul prietenilor? Prin deciziile nechibzuite pe care

le luaseți? Prin alte decizii nechibzuite? Cum a încercat el să teucidă, să fure sau să te distrugă - acum caută limitările pe care Dumnezeu i le-a pus lui Satana. Ce vezi, ce ar fi putut fi?

Care a fost calea de scăpare? A fost aceea de a te pocăi? A fost aceea de a lua măsuri de contracarare? A fost aceea de a schimba obiceiurile sau de a rupe relațiile?

Privește-ți viața și vei vedea același tipar descris în I Corinteni 10:13: un atac, o limitare pusă la atac, o cale de scăpare. Căutați harul.

Săptămâna viitoare, cum lov a deschis ușa către moarte, dar Dumnezeu a intervenit de mai multe ori pentru a-l limita pe Satana. Până atunci, binecuvântări,

John Fenn

<http://www.cwowi.org>

Does Satan get permission from God Job 3 4
Are Satana permisiunea lui Dumnezeu? Iov 3/4

Bună ziua tuturor,

Am stabilit adevărurile din I Corinteni 10:13 și Iacov 1:13: Dumnezeu nu va permite să fim ispitiți/testați/încercați peste ceea ce suntem în stare să suportăm. De asemenea, El îl limitează pe Satana și face o cale de scăpare. Dumnezeu nu este ispătit cu răul, deci El nu ispătește/testează/încercă pe nimeni cu răul. Acest lucru ne aduce la omul numit Iov.

Amintiți-vă, noi interpretăm Vechiul Testament prin ochii Noului Testament. De ce? Pentru că NT este o revelație superioară a lui Dumnezeu Tatăl. Pavel a scris despre acest lucru în I Corinteni 10: 6 și 11, spunând de două ori că lucrurile care i s-au întâmplat lui Israel în VT au fost ca exemple pentru noi. Așadar, privim Vechiul prin ochii Noului.

Când erai copil, vedeai anumite evenimente din viața ta prin ochii unui copil. Dar când ai devenit adult, ai văzut aceleași evenimente ca un adult. Această perspectivă determină o reinterpretare față de momentul în care erai copil. Același lucru se întâmplă cu VT/NT. Noi vedem VT prin Isus la acele evenimente.

Dumnezeu, Satana și Iov

Iov a trăit după Noe, dar înainte de Avraam. Înțelegem acest lucru datorită vieții sale îndelungate - după procesul său, a mai trăit încă 140 de ani. Nu exista o preoție, el își făcea singur sacrificiile pentru Dumnezeu. Domnul i s-a arătat în mod supranatural, dintr-un vârtej de vânt.

Cartea lui Iov este o poezie ebraică și este cea mai veche carte din Biblie, de aceea este plasată pe locul I, alături de Psalmi, Proverbe, Ecclesiastul și Cântarea Cântărilor. Moise a scris Geneza, Exodul, Leviticul, Numerii și Deuteronomul în jurul anului 1400 î.Hr. Iov este mai vechi decât atât, majoritatea cred că a fost scris în jurul anului 1800 î.Hr. - cu 400 de ani mai vechi decât a fost scrisă Geneza. Stilul său de scriere este cel al scrierilor babiloniene similare din aceeași perioadă.

În Iov 1:1-3 ni se spune că era cel mai bogat om din est.

Avea mii de oi, vite, cămile, măgari și mulți angajați. Cămilele erau pentru caravanele din deșert/import/export. Măgarii erau camioane de oraș și de transport pe distanțe scurte (camioane). Avea, de asemenea, oi (hrană/lână), vite (carne/piele), culturi și alte câteva interese de afaceri.

În 29: 1-17 aflăm că Iov era un nobil și căpetenia lor (v25), stând la poarta orașului pentru a governa. Era atât de apreciat încât tinerii fugeau de el, alți nobili se ridicau în picioare și tăceau când se apropia el. El era, după propriile sale cuvinte, „ochi pentru orbi și picioare pentru cei șchiopi”. În 31:1, el a spus că a făcut un legământ cu ochii săi că nu se va uita la o altă femeie. În acel capitol mai spune că i-a invitat pe cei săraci și flămânzi să mănânce cu el și că i-a îmbrăcat pe cei nevoiași cu haine din lâna sa. A fost un om foarte bun, înțelept și generos.

Temător pentru mântuirea copiilor săi

Iov 1:4-5 arată că era atât de îngrijorat de viața spirituală a copiilor săi, încât făcea în mod regulat sacrificii lui Dumnezeu în numele lor. Acest lucru ar fi ca și cum o mamă sau un tată atât de îngrijorat de mântuirea copiilor săi ar participa în mod regulat la slujbe în numele lor sau ar da bani în speranța că Dumnezeu îi va vedea și îi va aduce la El. El se îngrijora în mod continuu de umblarea lor cu Dumnezeu.

Condițiile emoționale, mentale și fizice ale lui Iov

În 3: 24-26, Iov dezvăluie: „Necazul și plânsul meu au devenit hrana mea zilnică. Gemetele mele se revarsă din mine ca apa. Mi s-a întâmplat lucrul de care mă temeam foarte mult și s-a

întâmplat ceea ce îmi era frică. Nu am avut liniște, nu am avut siguranță, nu am putut dormi și mi s-a întâmplat tulburare.”

Știm că Iov a dezvoltat o afecțiune a pielii și putem vedea că, deși era foarte bogat, era un om cu frică, îngrijorare și stres. Ce s-ar întâmpla dacă ați fi un medic modern și domnul Iov ar veni să vă consulte. El vă povestește despre îndatoririle sale de primar, despre copiii săi rătăcitori și temerile pentru ei și despre numeroasele sale afaceri. Nu poate dormi, este mereu cuprins de teamă și îngrijorare și are ceea ce poate fi eczemă, zona zoster, psoriazis, rozacee, furuncule și/sau alte afecțiuni ale pielii și legate de stres.

În calitate de medic i-am prescrie medicamente pentru stres și somn și i-am spune să își ia concediu, să meargă la un consilier pentru a face față stresului și temerilor vieții. Asta se întâmpla în mod natural.

Din punct de vedere spiritual: Satana îi vede temerile și stresul, care sunt uși deschise pentru a-l ataca.

Cu toate acestea, în mod natural, în culise, Iov 1:6 ne spune că Satana a venit în fața Tatălui și că a rătăcit pe pământ. (v7). Terminologia, „s-a prezentat înaintea Domnului”, ar putea sugera că a venit fizic în fața Lui.

În zilele noastre, spunem adesea: 'Să mergem la Domnul în rugăciune' sau 'Să aducem poverile noastre Domnului', dar nimeni nu crede că venim fizic înaintea Lui. Așadar, în această poezie, nu este clar dacă aceasta a fost literalmente o situație de după potopul lui Noe, în care Satana a avut acces la Tatăl, sau dacă este ca și cum am spune „mergem înaintea Tatălui”. Știm însă că de la cruce Satana nu mai are acces la cer - conform

Efeseni 1: 20-23, Coloseni 2: 14-16, Evrei 9: 11-15, 23-25 și așa mai departe.

Satana umbla pe pământ căutând pe cine să devoreze.

În Iov 1:7 el recunoaște acest lucru, ceea ce este în concordanță cu I Petru 5:8, care afirmă că Satana umblă ca un leu care răcnește, căutând pe cine să devoreze. Apoi, discuția se îndreaptă spre Iov și, cu fiecare ocazie de a-l ucide pe Iov, Domnul intervine pentru a pune limitări.

Acest lucru este în concordanță cu I Corinteni 10: 13 care spune că atunci când vine încercarea, El va limita acea încercare și va face o cale de scăpare. Dumnezeu nu este ispitit cu răul, așa că acesta a fost pur și simplu un act al bunului nostru Tată care a limitat ceea ce Satana i-a făcut lui Iov. Calea de scăpare a lui Iov i-a fost prezentată de mai multe ori, chiar și în somn, Domnul a încercat să ajungă la el. În cele din urmă, pocăința a devenit calea lui de scăpare.

Proverbe 26:2 spune: „...Un blestem nu vine fără motiv.”

Satana avea uși deschise în viața lui Iov - copiii lui nu umblau cu Dumnezeu, așa că erau larg deschiși la atac. Iov ar fi putut suferi un atac de cord din cauza stresului și a fricii. A existat un motiv pentru care Satana l-a atacat pe Iov și familia sa, partea lui Dumnezeu a fost să limiteze ceea ce i se putea face.

Fără a intra în alte detalii, 3 dintre prietenii lui Iov l-au acuzat de păcat secret, dar un al 4-lea, Elihu, a vorbit corect despre Dumnezeu și Iov. El a spus că Dumnezeu a încercat să ajungă la Iov de ceva timp, chiar și în somn, dar Iov nu a vrut să asculte. Iov 33: 14-30 și 36: 1-12.

Elihu i-a mai spus lui Iov că Dumnezeu nu i-a făcut acest lucru, în 37:23: „În ceea ce-l privește pe Cel Atotputernic, El este dincolo de puterea noastră și puternic în putere și judecată. El nu va chinui”.

Elihu a vorbit cu dreptate despre Dumnezeu și despre Iov

El a fost singurul din întreaga poveste căruia Dumnezeu nu i-a cerut să se pocăiască. Începând cu capitolul 38 din Iov, Dumnezeu îi cere lui Iov să se pocăiască: „Cine este acesta care întunecă sfatul cu vorbe nebunești? Stai ca un om și voi cere de la tine!”. Domnul îl întreabă pe Iov dacă a fost acolo la creație, dacă a creat ochii unui vultur pentru a vedea atât de departe și multe alte întrebări despre natură și despre prezența sau cunoașterea lui Iov.

În Iov 40:2, Dumnezeu îl întreabă: „...Iov Mă instruiește pe Mine? Să-Mi răspundă cel care Mă acuză!”. Iov se căiește cu înțelepciune, spunând în v4: „Sunt josnic. Cine îți va răspunde? Îmi voi pune mâna pe gură”. Dar Dumnezeu continuă să-i ceară lui Iov în v7: „Îmbracă-te și înfruntă-mă ca un om! Îmi discreditezi tu dreptatea? Mă învinuiești ca să te justifici?”.

În cele din urmă, când Domnul a terminat, Iov răspunde în 42: 1-6:

„Cine a fost cel care a vorbit în necunoaștință de cauză? Eu am fost acela. Eu mă detest... Am vorbit despre lucruri pe care nu le înțeleg, în mod nesăbuit, lucruri care nu le știu, dar am vorbit ca și cum aș fi știut... Am auzit de tine, dar acum te-am văzut. Mă disprețuiesc în pânză de sac și cenușă. (pocăință)”

Gândul final se referă la 42:11, unde prietenii săi îl mângâie pe Iov pentru „toate lucrurile pe care Domnul le-a adus asupra lui Iov”. Cuvântul ebraic 'hebi', de la rădăcina 'bo', este la permisiv și nu la causal. El spune că lucrurile pe care Domnul a permis să i se întâmple lui Iov, nu că El a fost sursa lor, ci le-a permis. Acest lucru este din nou în concordanță cu NT, care spune că Dumnezeu nu îl pune la încercare pe om cu răul, iar când vine dușmanul, El pune limite și face o cale de scăpare.

Așa cum i-a spus Elihu lui Iov în atâtea cuvinte; „Dumnezeu nu ți-a făcut asta și a încercat să ajungă la tine chiar și în somn, dar tu L-ai ignorat”. Iov s-a pocăit, iar viața lui a fost restaurată și binecuvântată.

Săptămâna viitoare cum îi deschidem ușa diavolului și cum se folosește el de autoritatea noastră împotriva noastră. Până atunci, binecuvântări,

John Fenn

<http://www.cwowi.org>

Does Satan get permission from God 4 4
Are Satana permisiunea lui Dumnezeu? 4/4

Bună ziua tuturor,

Dacă Dumnezeu acționează doar pentru a restrânge și a limita eforturile Satanei de a ne fura, ucide și distruge, cum deschidem ușa atacurilor? Nu vom răspunde în niciun caz la toate întrebările,

dar pot oferi câteva capitole și versete despre cum ne deschidem la atacurile dușmanului.

Păcatele împotriva trupului

În I Corinteni 6: 18, Pavel afirmă că curvia este un păcat împotriva trupului. El spune că există păcate în afara trupului și păcate precum curvia care sunt împotriva trupului. În esență, ceea ce a spus el este că păcatele împotriva trupului se manifestă în trup.

Pe vremea lui, curvia (s*xul în afara căsătoriei, inclusiv cu prostituatele din templele păgâne) ar fi văzut tulburări emoționale, boli cu transmitere s*xuală și așa mai departe. Păcatele împotriva trupului rămân în trup.

Principiul mai larg este văzut în lucruri precum fumatul, mâncatul în exces sau în lipsă, munca prea mult sau prea puțin și alte păcate împotriva trupului. Nu există vindecări miraculoase în majoritatea cazurilor, deoarece persoana și-a făcut-o singură. Dumnezeu va umbla cu ei în tratamentul pentru afecțiunea sau boala pe care și-au provocat-o singuri păcătuiind împotriva trupului lor, dar rareori am văzut o vindecare miraculoasă.

Cred că abia în veacul viitor vom afla păcatele împotriva trupului pe care ni le-am provocat prin toate alimentele noastre îmbunătățite chimic.

Mulți astăzi ar da vina pe diavol pentru ceea ce sunt de fapt păcate împotriva trupului. Mama mea a murit de emfizem din cauza fumatului timp de 50 de ani. Îl iubea pe Domnul și nu diavolul îi făcea asta, ci ea și-a făcut-o singură.

Același lucru s-ar putea spune și despre persoana supraponderală cu 45 de kilograme (45k) și durerile ei de articulații sau de picioare - nu există vindecare pentru ceea ce și-a făcut singură, făcându-și să o doară articulațiile și picioarele. Dumnezeu este drept, dând fiecăruia ceea ce merită - ceea ce semeni este ceea ce culegi - asta este corect și echitabil. El va umbla cu noi prin eforturile de a opri păcatul împotriva trupului sau va umbla cu noi prin tratamente, dar nu va interveni pentru a vindeca instantaneu ceea ce noi am făcut intenționat propriului nostru trup.

Prejudecata - I Corinteni 11: 17-34

Biserica din Corint a început în Faptele Apostolilor 18 cu evrei, greci și romani, toți sub același acoperiș, întâlnindu-se în casa romanului Iustus. Mulți aveau prejudecăți rasiale și sociale de care se agățau, până într-acolo încât unii nu voiau să ia masa în comun cu ceilalți.

Pavel i-a întrebat dacă disprețuiau trupul lui Hristos? Le-a spus cum Isus a sângerat și a fost zdrobit pentru noi toți, iar „mulți dintre voi sunt slabi și bolnavi, iar unii au murit mai devreme, fără să discearnă trupul Domnului. Dacă ne judecăm pe noi înșine, nu vom fi judecați. Dar dacă suntem judecați, este de la Domnul, ca să nu fim condamnați împreună cu lumea”. 11: 28-32

Acești oameni au dezvoltat ceea ce am putea numi „un sistem imunitar slăbit” pentru a-i face să fie „slabi și bolnăvicioși”, așa cum a afirmat Pavel. El a legat acest lucru de atitudinile lor prejudiciabile față de ceilalți. Din nou, acest lucru a fost până la punctul în care aveau părtășie unii cu alții, dar nu mâncau împreună. Așadar, prejudecățile lor erau în față și în centrul

atenției tuturor. Acest lucru îi făcea slabi și bolnăvicioși, iar mulți muriseră ca urmare.

Conflictul - II Tim 2: 23-26

I-a spus lui Timotei să nu se implice în întrebări nebunești, în speculații și altele asemenea, știind că acestea stârnesc certuri. El a spus că cei care sunt în ceartă „se opun” și că „Dumnezeu să le dea pocăință pentru recunoașterea adevărului”. Rețineți că în pocăință se cere, de asemenea, ca cineva să recunoască adevărul - ei au greșit în atitudinea, opinia și acțiunile lor. Căci Pavel a scris: „sunt luați prizonieri de Satana, după voia lui”. Asta este enorm. O persoană aflată în conflict este captivă a lui Satan și se joacă cu ea după voia lui.

Iertare - II Corinteni 2: 10-11: „.... De dragul vostru, am iertat-o, ca nu cumva Satana să profite de noi, căci nu suntem neștiutori de uneltirile lui.” (uneltiri: „gânduri, scopuri, minte”)

Relațiile conjugale - I Corinteni 7:5: Soții și soțiile nu trebuie să se abțină de la unirea s*xuală decât în anumite momente stabilite de comun acord, „ca nu cumva Satana să profite de lipsa voastră de stăpânire de sine”. (Greacă: „akrasia”. De la 'a', nu, și 'kratos', predomină. (adică; lipsa capacității de a prevala împotriva dorințelor tale).

Credința complicată - II Corinteni 11:3-4: „Mă tem că Satana vă va înșela și vă va îndepărta de la simplitatea care este credința în Hristos, ca să primiți o altă evanghelie, un alt Isus, un alt duh.”

Dacă credința ta a devenit complicată de formule și informații că dacă faci x, Dumnezeu va face y, oprește-te. Întoarceți-vă la

simplitatea credinței voastre, renunțați la evanghelia complicată, la Isus complicat, la Duhul complicat.

Motivul enumerării unora dintre aceste pasaje este acela de a arăta că, de cele mai multe ori, nu noi, nu Dumnezeu, ci noi, deschidem ușile pentru ca diavolul să intre în viața noastră.

Oamenii pornesc pe o cale îngrijorată de faptul că Dumnezeu îi acordă permisiunea lui Satana de a ne testa, când realitatea Noului Testament arată că, de cele mai multe ori, noi suntem cei care îi dăm lui Satana permisiunea de a intra în viața noastră.

Satana l-a părăsit pentru o vreme - Luca 4: 13

Un ultim gând este acesta. Isus a fost perfect în caracter, dar a fost ispitit trupește (transformă pietrele în pâine), sufletește (dovedește că ești fiul lui Dumnezeu sărind de pe acest turn) și sufletește (închină-te mie și îți voi da lumea). Nouă ni se oferă doar rezumatul categoriilor ispitei Sale, dar El a fost „ispitit în toate privințele ca și noi, dar fără păcat”.

Satana l-a lăsat pe Omul Perfect pentru o vreme - înseamnă că Satana nu are nevoie de un motiv pentru a te ataca, el pur și simplu te urăște pentru că ești copilul lui Dumnezeu. Un demon poate stârni pe cineva la locul de muncă să fie împotriva ta. Același lucru pentru biserică sau familie. El face atacuri la întâmplare doar pentru că ne urăște.

Chiar și atunci când vine atacul neprovocat, Tatăl nostru bun și iubitor este cel care limitează ceea ce poate face Satana. Când percepem că un demon stârnește pe cineva împotriva noastră, depinde de noi să luăm autoritate asupra aceluși spirit și a atacului său: „Poruncesc spiritului care lucrează prin _____ să înceteze să mă mai atace în numele lui Isus. Te alung din această situație!

Acum, Tată ceresc, te rog să pui un tampon între noi, să trimiți îngerii, conform voinței tale, pentru a mă proteja și, dacă este posibil, împreună cu ei, să vindeci relația, îți mulțumesc, în numele lui Isus....” și lucruri de genul acesta - folosește-ți autoritatea de a folosi numele!

„Dacă M-ați văzut pe Mine, L-ați văzut pe Tatăl”. Ioan 14:9. El nu a adus niciodată răul pentru a încerca să „învețe” pe cineva...

Un nou subiect săptămâna viitoare! Până atunci, binecuvântări,

John Fenn

<http://www.cwowi.org>